

Minnen och bilder - bilder och minnen

Många av mina bilder är som minnen. Några är som minnesfragment och andra som minnen på ett annat sätt.

Minnen handlar aldrig om vad som precis hände, de handlar om upplevelsen av vad som hände. Det kan vara en grundläggande sanning för dig, ett autentiskt uttryck för en känslomässig upplevelse, men minnet är aldrig absolut. Minnen kan vara flyktiga som rök och är omöjliga att helt dela med andra. Våra minnen är mer lika konst än vetenskap.

Minnen är som montage eller kollage av minnesbilder och känslor. Dessa minnesbilder är som pusselbitar som nötts av tidens tand, de är som gamla, bleka och oskarpa fotografier. Färgerna förändras, toner och nyanser försvinner ... vi har aldrig alla pusselbitar.

Ett minne består av skikt eller lager ... minnet formar undan för undan mönster och strukturer i vårt inre. När vi minns något och på det sättet återupplever en händelse förändras minnet av nya erfarenheter, intryck och förståelse. Minnen kan också färgas av hopp, längtan och förväntningar. Ett minne får med tiden allt fler lager, precis som årsringarna i en trädstam.

Min kropp bär på upplevelser och erfarenheter, den minns på sitt eget sätt. Jag måste acceptera det och lyssna till den ... Minnen från djupgående och traumatiska händelser ... det är ibland som om dessa minnen lever sitt eget liv i mig, i min fysiska kropp.

Bilder med flera lager som tonar in och ut i varandra skapar något helt nytt och drömligt. Det är som att lägga en hög med dia-bilder på varandra och titta igenom. När flera exponeringar möts kan något spännande hända. Det sker en slags befruktning i de skärningspunkter som uppstår ... en ny skapelse föds; med ljus och skuggor, strukturer och mönster, färger och nyanser.

När jag tar ett foto är det något som drar min blick, fångar min uppmärksamhet ... det är som att få frågan: "vill du kommunicera med mig?". Jag blir berörd, ofta utan att förstå varför. Då är det som om minnen, längtan och drömmar väcks till liv igen. Något i mig kommunicerar med det jag upplever, som en resonans i mig. Jag ser mig själv och mitt liv i ett nytt ljus, jag förändras ...

Jag vill skapa en visuell poesi, motiven är som landskap i vid bemärkelse. Man kan bildligt talat stiga in i en tavla och utforska landskapet. Min önskan är att en utställning ska vara en plats med både ljus och skuggor där det finns utrymme för drömmar och eftertanke.

Ett fotografi är ett tecken på närvaro, ett ögonblick lånat från livet landar i en annan tid. Vad händer när flera bilder smälter ihop till en? En ny berättelse kan födas ... en tidigare oanad verklighet tona fram ...

Livet är relation och kommunikation, jag får en relation till allt som jag ger min uppmärksamhet. Goda relationer innebär en ömsesidig kommunikation. Varför älskar du skönhet? Kommunikation!

Bilder kommunicerar och bildar ibland en bro mellan världar. Bilder kan utmana oss, väcka minnen och känslor, beröra oss på djupet. Plötsligt ser vi något som vi inte visste fanns där.

Bo Davidsson, fotograf och konstnär - www.svenskakonstnarer.se/galleri/lednam